

אכתקוים ארותי

(שרשרת זהב דיקה עם קנגורו קטן וחמוד. תודה, יוחאי, או ג'ון — איך שאתה רוצה). מה שהיה היה. שום תיק פלילי במשטרת ישראל אין לי אבל משטרת ישראל תמיד ידידים טובים שלי. אפילו יחזקאל סחרוב ירד טוב שלי. ההורים שלי גרים בסביבה שלו כך שצריך הכל בידודת וחוכמה. אצלי כאן כרגע הכל ביווי, ביווי לפני חג המולד הנוצרי. אני קבלן קטן לעבודות ציוד מכני קבר. וזה דופק טוב מאד. אצלנו מתחיל הקיץ הימים חמים אני משתייך לקלוב של ספורט-אלדאיי ספורט הימ, דינג סקי ולומד מנועי דיול ימי ומשתדל ללמוד משהו שיעזור ליביא פעם תועלת וקבוד. גם תמונות אני שולח לך ומראה לך איך זה נראה כן ואיך אני עושה. כשבאתי לכאן היה לי 15 שילינג אוסטרלים היום יש לי מכונית משולמת, מחפר שבעד כמה חודשים אני גומר לשלם אותה וחיים מודרניים מאד. לו נדבר על טלביזיה ותקליטי רוקנרול. זה מתחיל מי הרבר אחי קטן. זה יודע שזאת זה המקום העשיר ביותר בעולם. ועכשיו הם רק מתחילים לנצל את הוצאת רות הטובע ושער הדברים שהם נמקרים בכל מקום בעולם במחיר טוב.

או משהו כזה. ככלל לא. סתם, מתוך סקר רגות, מה יש? כאילו שאתם הרבה יותר טובים. * * *

הכר עז מהירות

אם אני מביאה את מכתבו של יוחאי מרון, הידוע בציבור בדרום אוסטרליה כ"ג'ון מרון — כלשוננו, על שגיאותיו וחוסר סימני הפיסוק שלו — הרי זה משום שאני סבורה שהוא מאד מאפיין אותו. יוחאי כתב לא מכבר למדור זה, וקיבל, אני מבינה, מכתבים רבים. מכתבו לדעתי, מלמד משהו על צעיר, שמצא את הארץ קטנה ומחניקה מדי בשבילו והלך לחפש את המרחבים הגדולים באוסטרליה. עם כל נימת הגאווה המהולה בעונו ואפילו חביבות וטוב-לב — יש לי הרושם שיוחאי, הידוע בציבור גם בשם ג'ון מרון — הוא בודד למדי: ...

כיון שמה שמצאתי אינו שלי — זה אושרם שלהם... שאני חקרתי — הייתי רוצה לזעוק כזעקתו של גימיי פורטר בהבט אחורה בזעם — "אני חי!"

"ולכן חיפשתי אותך, נערה... כדי שבי כנותך ובחיפושך אחרי האמת, תעודי אותי ליצור, ולא תיתפשי להצלחתי המדומה, כמותם. זו הצלחה חיצונית... שבחתיקיי... לכן גם לא אומר לך מי אני או מה אני, כדי שלא תיתפשי להכונות המודרות בסרגל שאני אמונה — זה שוב פעם יהיה רק מיקסם שוא.

"אני יודע שאת לא תכתבי לי... כיוון שכל הפנייה הזו היא מגוחכת, אך אין דרך אחרת — כי את שם ואני פה..."

תראי מה נהיה לו: "... היום, במשחק נגד פולין, התיישבה לידנו קבוצת חיילים מחיל המודיעין ובתוכם היתה היא!"

היא אזהרת מכבי תל-אביב, ולא יודעת שכאשר שופט מוציא שחקן מן המגרש, אסור להכניס אחר במקומו. ויש לה עיניים כחולות.

"הייתי מאד רוצה שתינתן לי ההזדמנות לעדכן קצת את ידיעותי בכדורגל. במגרש לא יכולתי לעשות זאת. היא היתה בחבורה גדולה מדי.

"דומני שלזה הם קוראים אהבה ממבט ראשון... רותי, את היא תקחתי הי יחידה... ויהיה את עצמך? או כתבי אל (1161/1). את יכולה תמיד לטעון, ליתר בטחון, שאת חברה שלך.

יוחאי ג'ון מרון

אני מאד מאד מפסוט כן אבל זה קשה לעגיד שאני יחה כן כל ימי חיי, אני עושה הכל בשיטה המודרנית. כמו באמריקה הכל על מה מהירות. ואני מצליח יפה כך שבי קורוב יהיה לי כסף מספיק לטובב את העולם בתור תייר ולבכר בישראל ולבדוק בדיוק מה האפשרויות שאני יכול לעשות בדיוק כמו כאן, כך שאני רוצה הרבה ידד דות וידידים. היגיד לך את האמת ידידות יש לי כמו פטריות אבל ידידות משהו באמת כמו לחשוב חברה לחיים, זאת צריכה להיות צברית בדיוק קמוני וזה נמצא רק בארץ. ידידים יש לי באמריקה אפילו מנחם פרידמן, "מנדלה" המציל, כתב לי שהוא רוצה להגר לכאן אשתו היא אמריקאית והיא מקסימה. אני מנסה לסדר להם את הניירות. אני עושה בשביל ידידים וידידות הכל. אפילו בגדים שלי אני מלחה. לידידים אוסטרליים הם בחרו רים טובים מאד, קולם רוצים לנסוע איתי לישראל לבכר ולראות.

... תודה רבה, רבה. גדולה גדולה... פשוט אטבלבלטי. כל כך הרבה מכתבים פשוט אינני יודעה למי לכתוב קודם אני

אני כתב למי שמעניין להתכתב ורצא לדעת מכן, וממני בתור ישראלי חיד, כאן, בדרום אוסטרליה שגדולה מישראל באורך ב-13 פע' ים. מיכאל גרנשטיין ירד נהורים שבאמת יש דברים כאלה כמו שאנחנו עשינו, שרק ב" קולנוע בספרי ספרים מרתקים אפשר לקרוא ולראות. זה מתחיל משנת 1950—1951 גיבית תרנגולות מכירה לאנשים שבאמת היו זקן קים לזה? גנבת מכוניות. וטיולים לאורכה ורוחבה של ישראל ומעבר לגבולות. רותי זה רק דברים שעשינו בגיל מעבר איך ש' כבנו בומבים ההם. עכשיו אני יכול לשיר לעצמי רק כך, היו זמנים כמו חלום. פגשתי אחד חצי ישראלי ששמו צבי קליימן מספר חוק שאין לתאר במלים. אנחנו ידידים טובים, באמת אתחלטי הכל לדעת ולעשות בגיל צעיר היגיד לך את האמת, היום אני קצאת מתבגר ולו יודע שום דבר!!

והמרחק שבינינו הוא בעולם המקשר והמפ' ריד כאחד. ובכל זאת, אין דבר — העיקר שבכתיבה זו יכולתי לבטא את עצמי במידת מה. מזמן לא יכולתי לפנות בכנות כזו אל אדם — לכן מוטב לסיים פה, לפני שזה ייפך לוידוי — רק עלי לומר לך כי מבט אחד מסביר הרבה יותר מאשר עשרות עמודים — נקודה.

"עתה עלי שוב לרכון על שולחן הכתיבה. הרבה מחכה לי."

גם כשיורד גשם

אם היא משחקת כמו שהיא כותבת... טוב, לא חשוב. (1161/2):

"... אם אתה חושב את עצמך מתאים לתיאור שיוצין להלן, או יש לך סיכויים להכיר תל-אביבית חמודה, שחרחרת, משי כילה, נחמדה — כך אומרים עליה — ב" יצור: חתיכה. גובהה 172 ס"מ, ועיסוקה, פרט להייתה חיילת בשירות סדיר — חניכה בבית הספר הדרמטי של אחד מתיאטרונים הארץ, אשר לפעמים, בערבי החורף הא' רוכים, מקבלת את ההרגשה שהיא קצת בודדה..."

"ומכאן ועד מדור המכתבים של רותי, הדרך היא קצרה. עליך להיות קודם כל בגובה המתאים כדי להיראות בחברתה ב" רחוב. נחמד, אלגנטי, לא טיפש, ושתדע כיצד למצוא מקום בלוי מתאים גם כש' יורד גשם בחוץ, בעל חוש המומר בריא, אוהב פיקניקים וטיולים, וביחוד שונא סנוביות, כי אני מתיימרת לא להיות כזו. פרט לכן אומרים עלי שאני סובלת מעודף מרץ, ממנו אני מתפרקת בדרך כלל בטיסה, אך לא באוויר כי אם בכבישי ארצנו."

רוצים לכתוב אליו? כתובתו:

John Marron,
Box 17, St. Peters,
South Australia

* * *

למה שללילי יהיו חיים קלים, ואת כל הדברים החכמים גורא שהיא מפרסמת יכתבו לה אחרים, מבלי שהיא תצטרך לאמץ את החומר האפור שמתחת למיחמזן שבה? בואי, שתשתתפו גם אתם, מה דעתכם? אני פונה, הפעם, אל אלה שלא הסתפקו בהתכתבות, דבר שאיש לא חשד בהם ש' יעשו — ונפגשו פנים אל פנים. אודה לכם מאד אם תכתבו לי כיצד עברה הפגישה הראשונה, אם היו קוריוזים משעשעים, אם הייתם נבוכים — אתם יודעים כבר למה אני מתכנתת. אם תרצו — אפילו לא אפרסם את שמויכם. אז מה בנוגע?

"אני משתדל ללמוד אנגלית על בוריה, כך שאלמד יותר מה שאני זקוק לדעת אני שולח לך בהזדמנות זו מתנה מוכרת מאוס' טראליה זהב נקי. ומזכרת מישראל נקי.

הן שתי חברות. בנות 19 (1161/4). הן רוצות להתכתב עם שני בחורים משכילים ונחמדים, ככה בני 23—25. כי הן חושבות שבחורים קצת יותר צעירים הם גורא תי' גוקיים, והן דווקא גורא לא.

אף אחד לא התבייש לצאת עד עכשיו בחברתן ברחוב. והמבין יבין, הן אומרות. בכלל, הן לא כותבות מפני שאין להן חברה

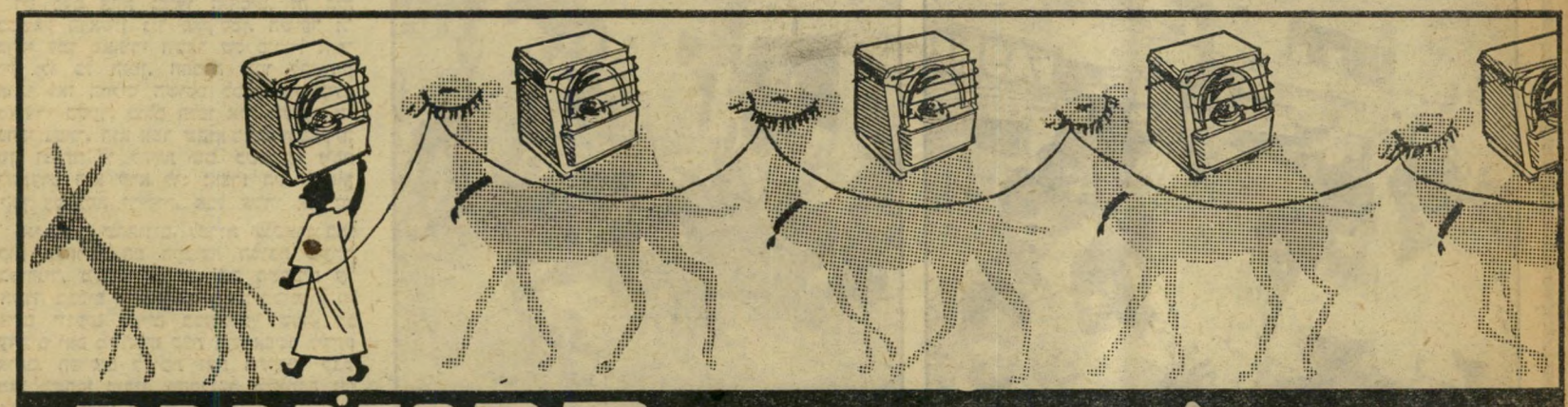
התיבה מעודמו

אם את אוהבת אותם רומנטיים: — (1161/3)

"... אין חשש מפני האמת אם אומר כי אני נכשלתי... אחרת לא הייתי פונה אלייך, נערה, מעל דפי עתון.

"שמא אין לי העז להגיד את האמת לאותם האנשים המקורבים אלי, כביכול... דומה כי הם קרובים מדי מכדי שיתנו את לבם אלי, ורחוקים מדי מכדי שיכירוני. ואולי הם אשר גרמו לי להיות מזוייף, שבי היא אך רצו לדעת כי כל השחצנות הרעשניים הם מסוה לעצב אמיתי, שאיש לא חזר לתוכו. אף לא היא שפעם היתה חתיכה מעולמי.

... ואני עודני מחפש... והם אמרו כי מצאתי כבר... אף יותר — ואני עודני

כמעט כולם מצויפים תרמוניור

מוצר של תרמוניור בע"מ

להשיג בסניפי פזגז